

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2008. MÁJUS XIX. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

ELŐKERÜLTEK A KRASSÓFÜZESI KEGYSZEREK

Bánsági szórványkrónika

Úrvacsorai kehely, keresztelő kancsó és tányér. A nemrég előkerült krassófüzesi kegyszerek a resicabányai gyülekezet használatába kerültek

Szórványistentiszteleteket szervez Megyasszai Bíró Attila resicabányai lelkipásztor, Királykegye (Tirol, Königsgnad) és Krassófüzes (Fizes, Fisesch) reformátusai számára. A nemrég meghalt utolsó krassófüzesi egyháztág egyik fiánál tett látogatása során tudta meg, hová lettek a már régen megszűnt egyházközség értékei.

A tönkrement harmónium és az egykori imaház padjai a magyar baptista imaházban találhatóak, míg a kegyszerek – úrvacsorai kehely, keresztelő kancsó és tányér – a megboldogult szekrényében voltak megőrzés alatt, s amelyeket a lelkipásztornak át is adtak anélkül, hogy azt kérte volna.

Megyasszai tiszteletes abban egyezett meg Fazakas Csaba esperessel, hogy a kegyszereket Resicabányán fogják őrizni és alkalmasint használni is. Nem drága kegyszerekről van szó, mindenik alpakából, azaz a réz, ezüst és cink ötvözetéből készült. Tehát a kegyszereknek csupán egyház- és gyülekezettörténeti értékük van.

Az 1869-ben 77 reformátust számláló krassófüzesi gyülekezet anyaegyházként volt számon tartva, amelynek lélekszáma csak egyszer érte el a 88-at. A füzesi gyülekezethez tartoztak Zsidovin (Berzovia), Királykegye (Tirol) és Gertenyes (Ghertenis) reformátusai, akiknek az összlélekszámuk egyszer érte el a 133-at. A gyülekezetet csak azért tudta eltartani a lelkipásztor, mert a 32 katasztrális hold szántóföld a tulajdonában volt.

A szerény parókiával és imaházzal rendelkező gyülekezetet két kis harang hívta az istentiszteletekre, amelyek közül az egyik az imaház épületének egy árvíz utáni összeomlását követően eltűnt, míg a másik Szigetfalun van.

A gyülekezet utolsó lelkipásztora Müller Béla volt, akinek az Újmosnicára való távoása után a gyülekezet Szigetfalu szórványa lett. Ott kell lennie a levéltárnak is. Hogy mikor szűnt meg a krassófüzesi egyházközség önállósága, egyelőre nem tudjuk, de e sorok írója 1975-ben, resicabányai lelkészként még rendszeresen szolgált Krassófüzesen a református imaházban havi két alkalommal.

SAKAMÁRY KÁROLY

HETEDIK KÜRTSZÓ

Kiben bízol?

LEHET FURCSA e kérdés, melyet feltettem személy szerint éppen neked, kedves testvérem. Lehet mondani, hogy az egy élő, igaz Istenben bízol, de valahogy még sincsen úgy, mert a sok félelem, aggodalom, kétségeskedés, méltatlankodás, idegesség és sok minden még nem azt mutatja, hogy az Úrban bízol. Mielőtt megsértődnél, gondolkoz el testvérem, rendben van-e minden az életedben, családot, gyülekezeted életében?

JÉZUS MONDTA: „Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” (Mt 7,21) E gondolatok olvashatók a 2Kronika 14. részében is, más formában. Itt arról van szó, hogy Júda királya azt tette, ami jó és igaz volt az Úr előtt (2Kron 14,2). Kiadta a parancsot, hogy mindenki az ő atyjái Istenét keresse, az Úr Isten törvényét cselekedje. Lerombolta a magaslatokat, az áldozóhalmokat, összetörette a bálványoslopokat, kivágatta a szent fákat, ahol Asera, a szerelem és termékenység bálványistenének áldoztak.

NEM CSAK mondta, de imádta is az Urat. Csodálom ezt a királyt! Volt bátorsága az istentelen, elzúllott világban azt cselekedni, ami emberi hús-vér szemnek, szívnek nem volt kellemes. Mégis megtette, mert tudta, hogy csak Istent imádvá marad meg a népe: „Megkerestük az Urat, a mi Istenünket, megkerestük és nyugodalmat adott nekünk” (14,7).

AZT GONDOLOD, testvérem ez a történet ma már nem mond neked semmit? Talán ma nincsenek bálványistenek, féktelen mulatozások, orgiák? Nem bálványozzuk a pénzt, a munkát, a testünket? Hítvesünket, gyermekünket, unokánkat? Ne áltassuk magunkat! Életünk tele van bálványimádással, vagy ha nem a miénk, akkor valaké a családból, a szomszédból, a gyülekezetből. S szemet hunyunk felette, mert hogyan is szólhatnék bele a vadházaságban élő testvéreim életébe? Mi jögon mondhatom meg szomszédomnak, vagy gyülekezetem valamely tagjának, hogy gyermeke vad tivornyában vesz részt? Hogyan kérhetem a tizedet? Mikor még a presbiter is „emberyűzásnak” tekint. A gyermeket nem tudják templomba hozni: hadd aludjon vasárnap! Szombaton későig „szórakozott”. Végre lekonfirmált! Most már szabad! Most már nagykorú! A templomkerülésre? A hitehagyásra?!

SZÓVAL, kiben bízol, Testvérem? Magadban, testedben, pénzvedben, emberekben, élvezetekben? Bálvány-istenekben? Aszá király istenfélelemre tanította a népet. Tegyük mi is ezt. Nemcsak szánkkal, hanem életünk példaadásával, szolgálataunkkal. Nemcsak a szószéken és szószék közelében levő papokra gondolok, hanem a „királyi papság” minden egyes tagjára. Reád is presbiter-, nő- és ifjú testvérem, gyermekek az iskolában, óvodában. Istenfélelmet kell tanuljunk és tanítsunk a szeretet és szelidség nyelvén, szolgálataunkkal, az Igét megélve, Krisztust követve. Így békesség lesz szívünkben, családukbán és gyülekezetünkben.

CSOMAY ÁRPÁD

„Hallgasd, fiam, a te atyádnak erkölcsi tanítását, és a te anyádnak oktatását el ne hagyj. Mert kedves ékeség lesz a te fejednek, és aranylánc a te nyakadra.” (Péld 1,8-9)

Májusban sok konfirmandus gyönyörködik azokban az arany ékszerekben, melyeket hitbéli nagykorúsításuk emlékére kaptak szüleiktől, keresztszüleiktől, nagyszüleiktől. Életre szóló testi-lelki útravalót kaptak ifjaink a konfirmációi istentiszteleten, s ennek családi pecsétjei az aranyajándékok, ezek emlékeztetnek a kapott lelki útravalóra, a szülői ház szeretetére, melegségére, a nevelők tanítására.

Milyen büszkén hordják, hordjuk mi is az arany ékszereket egy egész életen át, milyen kedvesek számunkra azok, akik adták azokat, eszünkbe jutnak a kísérő szavak, mosolyok, a példa, a jó tanács, amivel elindítottak minket a felnőttkor küszöbén.

Az apák erkölcsi példája, az anyák életszerű, praktikus nevelése olyanok, mint a kedves ékszerek a testünkön, szüleink, pedagógusaink helyes életmódra való nevelése olyan, amit egy egész életen át magunkon hordunk életszemléletünké, életmódunkká vált. A család lelki útravalója legalább olyan értékes, mint az arany. A nevelők példája, ha pozitív, ha negatív, egy egész életre elkísérnek minket.

A LÉLEK CSENDJE

Istentől nyert bölcsesség

A te életedben dísz-e, kincs-e az otthoni, szülői nevelés? Tiszteled-e szüleidet, tanítódat, lelkipásztorodat? Mit hordozol lelkedben, magadon konfirmálásod óta?

Nem kell szégyelnünk azt, hogy mi neveljük gyermekeinket, s nem kell teher legyen gyermekeink, ifjaink számára az, hogy neveljük őket, hisz ez hosszú távon ad nekik tisztességet.

A Példabeszédek könyvében, különösen ebben a részben Salamon, a bölcs király, a zsidók Mátyás királya szájából azt halljuk, hogy elsősorban a családi fészek a nevelés bölcsője, nem a királyi udvar, nem az iskola,

nem az utca. A nevelés sem véletlenszerű, hanem tudatos cselekvés, melynek az a célja, hogy a gyermek, az ifjú bölcsé váljon. A nevelő nemcsak oktat, információkat ad át, nem csak a kamasz eszét, értelmét élesíti, hanem jó példát mutat, az ifjú lelkét is formálja, az egész embert akarja segíteni abban, hogy Isten formáló kezéig jusson, Istenben bizon, Isten értékrendje szerint döntson, Istennek engedelmességedjen.

Igénk arra biztat minket, hogy felelősségünk tudatában neveljük gyermekeinket, mint a legfelelősebbek.

Kedves ifjú testvéreink, a mindennapokban születek figyelmeztetése, intése, praktikus, életorientált tanítása segít a helyes tájékozódásokban. Apáink, anyáink tanácsa, tapasztalata, amit nekünk átadnak, nem tesznek minket mindentudóvá, de sikeressé, boldoggá. Azok a példabeszédek, bölcs mondások, amelyeket, ebben az öszövétségi könyvben olvashattok, nem filozófia, de bölcsé tesznek benneteket.

Bölcsé akarsz válni? Istent vedd komolyan, alkalmazkodj Hozzá, légy képeses arra, hogy az ő értékrendje szerint dönts és cselekedj. Az a bölcs, aki Istenhez és embertársaihoz helyesen viszonyul, aki Istent komolyan veszi értelmi, érzelmi, akarati síkon, cselekedeteit Isten iránti tisztelete határozza meg.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

Gy. Szabó Béla alkotása

HISZEM ÉS VALLOM

Logikus menetrend

Mindenki hisz valamiben. Egyik a pillanatnyi örömeiben, másik a materiális világban, harmadik a földönkívüli életben, negyedik a metafizikában, ötödik a természetfeletti lényekben. Sokan keverik a hitet a bizalommal (hinni valakinek) és sokan értékrendként (hinni egy célban) állítják be.

A keresztyén ember a Szentháromságban hisz, vagyis Atyában, Fiában és Szentlélekben. Nem véletlenül oszlik három részre az Apostoli Hitvallás: Az első szól az Atya Istenről és a mi teremtésünkről. A második a Fiú Istenről és a mi megváltásunkról. A harmadik Szentlélek Istenről és a mi megszentelődésünkről. (Heidelbergi Káté 24. kérdés)

Bárki, bármikor megkérdezheti: Mit hiszel, mikor ezt vallod: „Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében”? (Heidelbergi Káté 26. kérdése) Hiszem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus örökévaló Atyja, aki a mennyből és a földet, minden benne levőkkel együtt semmiből teremtette, és azokat örökkévaló tanácsával és gondviselésével fenntartja és igazgatja: énnekem az ő Fiáért, a Krisztusért Istenem és Atyám; ezért úgy bízom

őbenne, hogy semmit sem kételkedem afelől, hogy mind testi, mind lelki szükségeimre gondot visel, sőt még mindazt a rosszat is, amit e siralom-völgyben reám bocsát, javamra fordítja; mivel-hogy ezt megcselekedheti mint mindenható Isten, s meg is akarja cselekedni mint hűséges Atya.

Máig kérdés: hogyan jött létre a körülöttünk lévő világ? Vajon igazán fontos tudni? Igen, hisz ezáltal ismerem el Istent, mint teremtőt, gondviselőmet és életem igazgatóját! Ha látom az alkotás értelmét, megértem minden tervét. Elvégre minden, ami volt, van és lesz, az Ő munkájának eredménye. Hiába szajkózzuk a hitetlenkedés ideológiáját, a materializmus elméletét, hogy a világ csak úgy magától, véletlenül lett. Semmi értelme! Ami véletlenül magától lesz, abban nincs logika, annak nincs célja, az nem

értelmes dolog. Amiben valami logika van, azt már valaki tervszerűen csinálta.

Ha, például, valaki kezébe adnék egy csavart és egy anyát, ami rácsavarodik a csavarra, és azt mondanám: hidd el, hogy ez a csavar magától, véletlenül keletkezett! Egyszer elkezdett hánykolódni a vasérc, magától kiolvadt, csavarra formálódott és kialakult a menet rajta. Az anyán belül kialakult véletlenül a menet, és érdekes módon ez a kettő pont összepasszol, persze ez egészen véletlenül történt, azaz ezt senki nem tervezte, senki nem irányította, senki nem csinálta – elhinné nekem? Nem, mert azon az egyszerű csavaron látszik a célszerűség!

Isten mindent terve szerint rendez; életünkre és lépéseinkre ingyen felvigyáz, mert azt akarja, hogy semmiben ne szűküljünk. Ezért küldte Fiát is, hogy aki befogadja, az bővítködni tudjon első sorban abban a szeretetben, amit általa bizonyított. Gondviselő jósága nem pénzen vásárolható meg, hanem az őszinte szív ajándéka. Mert továbbra is terve van! Ha néha rosszat is ad, csak intő szeretete irányítja, és kimondottan javunkra szolgál. Bármit megcselekedhet, mert Krisztus által gyermekei vagyunk! Kétségbe vonható ez?

ORBÁN LEVENTE

MIT JELENT SZÁMOMRA A KONFIRMÁCIÓ?

„A hitre jutás alkalmává lehet”

„Hamar eltelt ez a két év”... A misztótfalui konfirmandusok

Lehet a hitre jutás alkalma, bizonyágtevés Isten megszólító szaváról, de olyan hitbéli ismeret megszerzése is, mely az ígéhirdetést érteni, értelmezni segíti. Fontosnak tartottuk a leginkább érintetteket: a konfirmáló ifjakat megszólaltani. Összeállításunkban a misztótfalui (Nagybányai Egyházmegye) és nyüvedi (Bihari Egyházmegye) gyülekezet konfirmandusai válaszolnak a címben feltett kérdésre. Fogadják értő szeretettel – szerkesztett formában közreadott – vallomásaikat, írott bizonyágtételüket! Köszönjük lelkipásztoraik: Ecsedi Árpád és Dénes István, a cikk létrejöttéhez nyújtott segítségét.

A konfirmáció előkészít az egyházi életre. Meg kell tanulunk imádkozni és templomba járni. A vallásórákon megtanultam a bibliai történeteket lerajzolni és elmondani, valamint az egyházunk ünnepeit. A káté a Biblia alapján kérdés-felelet formájában van összeállítva. (Angi Róbert, Misztótbányai Szórvány)

A konfirmáció számomra elsősorban a szent evangélium megismerését jelenti. Ezt követően az egyház felnőtt tagja leszek, és úrvacsorát vehetek lellem megtisztulása érdekében. Egy nagyobb közösségbe kerülök, megtanulok felnőtt ember módjára gondolkodni a hittel kapcsolatos kérdésekben. Megtanulok Isten törvénye szerint élni, hogy bűnbocsánatot nyerjek. (Huszár Roland, Misztótfalu)

A két év alatt sok mindent megtanultam. Templomba járok, megismertem a zsolnárokat és dicséreteket, törekszem a prédikációk

lényegét megérteni. Eddig nem értettem, hogy miért kell nekem kátét tanulnom, de most már úgy érzem a legjobb úton vagyok és értem, hogy mit miért kell megtanulnom. Rájöttem, hogy csak a Biblia tanulmányozása által ismerhetem meg Isten, és csak így érthetem meg, hogy miért kellett Jézus Krisztusnak a kereszten meghalnia. (Pelók Emőke, Misztótfalu)

Sokat tanultam Jézus születéséről és életéről. A gyülekezeti ünnepélyekre versekkel és énekekkel készültünk. Kissé szomorú is vagyok, mert a káté oktatás befejeztével úgy érzem, hogy a többiek nem fognak ennyire rendszeresen templomba járni, és ifjúsági bibliórára sem fognak járni. Azért örvendek is, mert a két év felkészülés alatt táborokban és más alkalmakon sokat szórakoztunk. A konfirmáció után én is része leszek a felnőtt gyülekezetnek. Úrvacsorázhatok, azaz megvallhatom Isten előtt az

A konfirmáció nem az egyházba és Isten országába vezető utolsó lépcsőfok, ahonnan nincs tovább, hanem valóban csak egy közbeeső lépcsőfok, ahol nem lehet megállni és megpihenni, hanem tovább kell lépni: vagy tovább előre, vagy aki akarja, akár visszafelé. Mi tehát a konfirmáció? Csak azt tudom mondani, amit a konfirmációs olvasókönyv:

„... a hitre jutás alkalmává lehet.”

MOLNÁR-VARGA PÉTER

összes bűnöm, a tiszteletes úrtól tanult imádságok által kérhetem Istent, hogy segítsen nekem átvészelnem ezt a nehéz időszakot, és hogy őrizze meg nagymamám, családomat. (Szilvássy Izabella, Misztótfalu)

A konfirmáció azt jelenti számomra, hogy az úrasztalához én is kiállhatok úrvacsorát venni, és az anyaszentegyház hűséges tagjává válok. Isten előtt esküt teszek, amit életem során soha el nem felejték: Jézus Krisztus követője vagyok és mindörökké az maradok. A két év alatt sokat megtanulhattam Istenről és az Ő egyszülött Fiáról, Jézusról. Sokat neveltünk, tiszteletes úr jó vicceket mondott. Sokszor előfordult, hogy nem tudtuk a kátét, ilyenkor tiszteletes úr eléggé dühös volt ránk, de a végén mindig megbocsájtott. Úgy érzem nagyon sok szeretetet kaptam, és ami a legfontosabb, sokat nőtt a hitem, szívemben, lelkemben megnyuvást érzek. (Kiss Tünde-Timea, Nyüved)

A konfirmáció által az anyaszentegyház hűséges tagjai leszünk, elnyerjük a felhatalmazást az úrvacsora vételére. Az egyháztagság mellett ez azért is fontos számomra, hogy közelebb kerüljek az Úrhoz. A két év alatt sokat tanultunk Jézusról, és az egyházzal. Sokat kellett ugyan tanulnunk, de jól szórakoztunk is. (Kóródi Anita, Nyüved)

A konfirmáció által a gyülekezet rendszeresen templombajáró, ígéhallgató tagja

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

„A kátéórán minden gondom elszállt.” A nyüvedi fiatalok a felkészülés során

NYOLCASOKKAL JELZETT ÉLETÚT

Kovács Józseftől búcsúzunk

Molnár Károly aradi esperes egykori legkedvesebb segédlelkészétől búcsúzunk, aki lelkipásztorként és esperesként is a jó hírű mester örökébe lépett az arad-belvárosi gyülekezetben és az egyházmegyében.

Zilahról, szülővárosából érmihályfalvai lakhelyén át Kolozsvárra vezet életútja, ahol a Teológián 1958-ban diplomázva Aradon kezdi meg szolgálatát segédlelkészként, ahonnan már élete párjával, Kele Margittal mehet ki első önálló gyülekezetébe, Bélzsrétre.

Mivel szíve haza húzza az Érmellékre, Értarcsa a következő állomásuk. Itt is ő a pásztor, s felesége, a komoly zeneműveltségű Gréti, a gyülekezet kántora, akár az előző állomásán, akár a következőn: Kisperegen, ahonnan arad-belvárosi lelkésznek, illetve esperesnek megy a váratlanul Svájcba emigrált Gönczi József utódjaként. Esperesként – akkor – Arad, Temes és Krassó-Szörény megyék gyülekezeteit felügyeli, irányítja, ahogyan azt az állami és egyházi diktatúrában lehetett 1989 őszéig, mikor is agyérgörcs veri le lábáról.

Nehezen felépülve csak a lelkési szolgálat marad számára, amelyet 1998-as nyu-

galomba vonulásáig végez, s melybe a hű hitvestárs is állandó jelleggel besegít, mint mindenütt és mindig a négy évtizedes szolgálaton át.

Tíz csendes, nyugdíjas év következett. Két gyermeke mellett unokáinak is örvendhetett, családjá örömeiben és megpróbáltatásaiban is osztozhatott, midőn súlyos betegség után 2008. április 23-án este távozott az Örökhonba, azzal a reménységgel, hogy az Élet Ura fogadta: „Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be a te Uradnak örömébe!” (Mt 25,21).

A nyolcasokkal, mint a végtelen égbemutató jeleivel jelzett életút Isten örökkévaló kegyelmét jelzi még akkor is, ha az ötvenéves teológiai találkozó névsorolvasására Kovács József nem is mond már „jelent!”.

MAKAY BOTOND

Tizennyolc év a vallástanárképzésben

(V. rész)

Kik tanítanak a két fakultáson? A közelmúltban vitát váltott ki egyesek önmeghatározása. Maradjunk annyiban, hogy Kolozsvárt olyan lelkipásztorok, akik vagy elnyerték már a teológiai doktorátust (egy esetben más tudományágban), vagy annak várományosai.

Van köztük olyan is, aki főállásként vállalta ezt a szolgálatot, a Teológiára pedig csak óraadóként „jár vissza”. Az egész vallástanárképzést korábban egyértelműen helytelenítők és elítélők közt is akadt, aki később hosszabb-rövidebb időre kipróbálta: milyen a biztosabb és magasabb jövedelem - állami egyetemen?

Nagyváradon van nyugdíjas teológiai professzor és olyan aktív is, aki a Partiumi Keresztény Egyetemen vállalta a főállású státust. Van a kolozsvári állami egyetemről hasonló módon Váradra átlépő, majd nyugdíj után is tovább szolgáló. Van egy kizárólag itt tevékenykedő, és van négy gyülekezeti lelkipásztor, akiknek az Egyetem kezeli a munkakönyvét.

És kik látogatják az előadásokat? Milyen hallgatói vannak a két – elméletileg – testvér-fakultásnak? A kolozsváriakról nem tudok nyilatkozni. Nincs már köztük olyan, akit akár az egyetemen, akár korábban a középiskolában taníthattam volna. A váradiakról pedig nem itt mondom véleményem, hanem a vizsgákon.

A vizsgákon... Ezek közül az első a felvételi. Egyetemenként és karonként igen változatosak a bejutási feltételek. A Partiumi Keresztény Egyetem református vallástanár-képző karán szóbeli vizsga van bibliismeretből. A leggyakrabban idézett, emlegetett bibliai történeteket kell előszóban

elmondani. A vizsgáztató a tárgyi tudás, az érdeklődés foka mellett azt is meg tudja ítélni, hogy a felvételizőnek mekkora szókinccse lehet, gépiesen tanul-e, van-e hajlama önálló gondolkodásra, nincs-e a tanári munkát károsan befolyásoló beszédhibája. Szeretném, ha már ezen a vizsgán észrevenné a jelentkező, hogy az egyetemnek sajátos arculata van. A bővített megnevezése szerint „egyházi háttérű magánegyetem” szeretne olyan hallgatókat fogadni, akik nem Szabadelvűközömbösfalváról, hanem református, római katolikus, evangélikus, unitárius, baptista gyülekezeti közösségből jönnek, és oda is szándékoznak visszatérni; tanulmányaik ideje alatt viszont nem zárják ki magukat önként az egyetem gyülekezeti közösségéből. (Ennek a közösségnek kialakításához és valós működéséhez még elég sok lelkipásztor szolgálatot kellene végezni, nemcsak a diákok, hanem a tanárok életében is!)

A felvételi vizsgán kihúzott tételről elmondottak mellett természetesen alakul ki beszélgetés a tanárok és a diákok között. Azt persze nem jegyre mondja el az érettségizett fiatal, hogy hol konfirmált, gyülekezetében milyen az ifjúsági tevékenység. Azt viszont az egyetemmel való kapcsolat-felvétel első pillanatától éreznie kell, hogy itt nem megközelíthetetlen fenségben trónoló, hivatalos kimérttségben pózoló és saját tekintélyük súlya alatt roskadozó professzor urakkal ül szemben, hanem olyan lelkipásztorokkal, akiket éppen az átlagosnál valamivel nagyobb tudásuk tesz szerénnyé. És akik nem csalatkozhatatlan véleményük visszhangját akarják hallani a későbbi vizsgákon, hanem érdekes előadások és mozgalmas szemináriumok segítségével szenvedélyt tenni számukra az ismeretszerzést.

PÉTER MIKLÓS

DIETRICH BONHOEFFER

Hit

Hiszem,

hogy Isten mindent, még a legrosszabb dolgot is, engedi és segíti, hogy jóra forduljon.

Ehhez olyan emberekre van szüksége, akik mindenben

a legjobbat szolgálják.

Hiszem,

hogy Isten minden szükségben annyi erőt ad a kitartáshoz, amennyire szükségünk van.

Ezt azonban senki sem kapja meg előre, azért, hogy ne önmagunkra, hanem egyedül csak órá hagyatkozzunk.

Az ilyen hitben

teljesen eltűnik a jövőtől való félelem.

Hiszem,

hogy hibáink és tévedéseink nem hiábavalók,

s Istennek nem nehezebb

ezeket helyre igazítani,

mint az általunk jónak vélt

cselekedeteinket.

Hiszem,

hogy Isten nem időtlen végzet,

hanem őszinte imádságra és

felelősségteljes tettekre

vár és válaszol.

Mit jelent presbiternek lenni a 21. században?

(2. rész)

A presbiternek szembesülnie kell egyháza állapotával és a rugalmas, megújulni kész alkalmazkodás szellemét képviselni. (A folyamatos reformáció elvének elfogadása és megvalósítása a presbiteri szolgálatban.)

Látnunk kell, hogy református egyház-szervezetünk nem minden szempontból tükrözi vissza a reformáció szellemiségét: egyes területeken a konzervativizmus és elszigetelődés a haladás, a lelki fejlődés és növekedés gátlójává vált. Nagyon fontos feladat figyelembe venni az utóbbi évtizedekben létrejött társadalmi, gazdasági és szellemi változásokat és érzékelnünk kell azt is, hogy az egyházzal szembeni elvárások és az igények is sokat változtak.

Az egyház nem vonhatja ki magát a változások alól, aminek egyik következménye az, hogy nem kínálhatja ugyanazt és ugyanúgy, mint ötszáz, vagy akár ötven évvel ezelőtt. Ez azt jelenti, hogy a gyülekezeteknek, a presbitériumoknak más módszereket kell alkalmazni és ennek következtében a konkrét feladatok is mások. Alkalmazkodni kell azokhoz, akik az egyháztól várnak segítséget és azokhoz is, akiket meg akarunk nyerni a gyülekezet, a Krisztus ügye számára. Ezen a téren nagy kihívást jelent a 21. század: az egyháznak hatásos módszereket kell találni az emberek eléréséhez - az egyház formáját bátran úgy kell alakítani, hogy az felhívja a figyelmet a belső tartalomra. Ezt a hozzáállást kell képviselni és gyakorolni a presbiteri tevékenység során a véleménynyilvánításokban és javaslatokban. Támogatni kell minden törekvést, amely az egyház életének a reformáció szellemében való megújulását tűzi ki célul.

Minden gyülekezet, minden presbitérium egy kicsit egymástól különböző helyzetben van a helyzetértékelést és a teendőket illetően. Ezeket az adottságokat figyelembe véve kell megtalálni a hatásos módszereket és a konkrét feladatokat.

A presbiternek érzékenynek kell lennie az igények és elvárások felismerésére, nyitottnak és toleránsnak a kritikák kezelésére. (Az empátia és a tolerancia elvének érvényesülése a presbiteri szolgálatban.) Fontos, hogy a presbiter nyitott szemmel és füllel, bizalmat gerjesztően forgolódjon gyülekezetében, mert sok fontos jelzés érkezik belülről is. Jól képzettnek és egyúttal beleérző képességgel rendelkezőnek kell lennie, hogy saját hatás- és feladatkörében önállóan is tudjon feladatokat megoldani. Ugyanakkor **alázatos önkritika** is kell, hogy jellemezze, és tudja továbbadni azokat a problémákat, melyeket vagy a közös bölcsesség és tapasztalat, a szélesebb teológiai ismeret,

vagy éppen a hitben való előbbre tartás mások által hivatott megoldani. Érzékelnünk kell, hogy a transzcendentális, spirituális élmények és megtapasztalások iránti vágy és igény a társadalom széles rétegeit érinti az egyházon kívül.

Eppen ezért befogadónak kell lenni mind a közömbösen érdeklődők, mind a kíváncsiak, de esetleg kételkedő kritikával, vagy korábbi csalódás miatt elmarasztalóan vélekedőkkel szemben is. Mindez megalapozott hitet, ebből eredő belső kiegyensúlyozottságot és mindezekből következő befogadó toleranciát igényel.

A presbiternek áldozatvállalónak kell lennie. (A szellemi áldozatvállalás előtérbe kerülésének elve a presbiteri szolgálatban.)

A feladatok teljesítése, a presbiteri hivatás betöltése a 21. században sem lehetséges áldozatok vállalása nélkül. Tudatosulnia kell azonban, hogy az áldozatvállalás módja, formája is változásokon ment keresztül a történelem folyamán, s ma már egy kicsit különbözik a korábbi szokásoktól. A hálaáldozat formái között természetesen a fő kategóriákat ma is az anyagi, pénzügyi ráfordítások jelentik, azonban egyre hangsúlyosabbá válik az ún. szellemi áldozatvállalás is, ami természetesen egyrészt összefügg az idő odaszánásával is. Emellett azonban azt jelenti, hogy a presbiternek folyamatosan fel kell vállalni a gyülekezet, az egyház gondjairól, feladatairól, problémáiról való együttgondolkodást. A presbiter legyen felelős ötletgazda és szellemi szervezője a gyülekezeti misszióknak. Ez nagyon komoly, idő- és szellemi energia-igényes tevékenységgé válhat, de nagyon sok gyülekezet életében belső élénkület, megújulás, közösségformálást is eredményezhet. Nyomatékosá teszi az áldozatvállalás értékét az a körülmény, hogy főleg a megfiatalodott presbitériumokban, az aktív munkában levő presbiterek esetén ez sokszor csak a pihenő időről való lemondással, a regeneráció terhére valósulhat meg.

A presbiternek küldetés-felismerőnek kell lennie. (A belső elhívás elvének érvényesülése a presbiteri szolgálatban.) Református keresztyén hitünk egyik alappilléret jelenti a predesztináció, Isten eleve elhívó, kegyelmét jelentő tanítás, melyet nagyon fontos, hogy presbiterként is átéljünk. A mai korban talán a korábbiaknál is fontosabb, hogy olyan gyülekezeti tagok alkossák a presbitériumokat, akik valóban átélték ezt a belső elhívást, akiket Isten lelke szívükben felkészített a feladatvállalásra. A küldetés felismerése, a belső elhívásra adott engedelmes válasz nemcsak feltétele, hanem garanciája is lehet a hatékony munkának. Ne azért vállaljon valaki presbiteri megbízást, mert így akar fontossá válni a gyülekezetben. Nem kell a presbitériumban gyorsan és feltételek nélkül betölteni a meg-

üresedett helyeket, de egyúttal nagyon fontos, hogy legyenek „jól előkészített” jelöltek, alkalmas pót-presbiterek készenlétben. Emellett szabad abban is hinni, hogy az indulásnál még nem stabil küldetés-érzést Isten megáldhatja, ha teljes odaszánás mutatkozik és szerető, befogadó közösséget talál az új presbiter. Ennek a belső elhívásnak a megtapasztalása, a küldetés felismerése megkönnyíti a személyes kegyelmi ajándékok elfogadását és az így munkálkodó presbiternek lehetnek hiteles és hatékony képviselői a gyülekezeteknek és vonzó példái a világ felé a keresztyén életformának.

TÓTH JÁNOS

REMÉNYIK SÁNDOR

Valaki értem imádkozott

*Mikor a bűntől meggyötörtén
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott.*

*Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom vagy testvérem.*

*Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nekem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.*

ZSISZKU JÁNOS

Ars poeticám

*Két természet vegyül bennem el,
Két súly görnyeszt, kettős szárny emel.
Melyik győz majd? Rettentő a tét,
pengéjük már többször szívig ért.
Opál színben tündöklök a pást,
tollam vallat, éget a palást.
Salamoni ítélet szerint
tépnek ketté, mint a plasztelint.
Párbeszédük véghetetlen nyers:
több az Ige, vagy nagyobb a Vers?
Gyáva lennék magam dönteni:
Szent a Szépet mért lakolja ki?
Így a szentély kellős közepén
palástban is verset mondok én.
Máskor meg a költő-tollvonást
szentbeszéddé teszi a palást.*

„A HITRE JUTÁS...”

FOLYTATÁS AZ 3. OLDALRÓL

leszek. A felkészítők során lelkiekben sok örömet és biztatást kaptam. Jó volt kirándulni és találkozni az ír vendégeinkkel. (Sándor Timea Kinga, Nyüved)

A konfirmáció által közelebb jutok Istenhez. A káté- és bibliaórák során jobban

Mennyei édes Atyánk, te vagy az, aki elkezdtél bennünk minden jó dolgot, azokat megerősítéd, és véghez is viszed. Ezért most hozzád könyörgünk a mi gyermekeinkért, akiket kegyelmedbe fogadtál már a keresztelés alkalmával, és személyesen is megismertted magadat velük, hogy a beléd vetett hitükről mások előtt is biznyságot tehessenek. Add nekik a te Szentlelkedet, hogy mindig megmaradhassanak gyülekezetekben az evangélium iránti hűségben és engedelmességben. Segítsd őket, hogy Téged, és Megváltó Urukát, a Jézus Krisztust egész életükben szívből szeressék. Ámen.

OROSZI MAGDA

Bozgor

Simó Márton trilógiája 20% kedvezménnyel megrendelhető a Bookline.ro-n

Tudjuk mit jelent a szó... Vagy mégsem? A székely gyökerű Simó Márton három kötetben, különböző idősíkokon és Kárpát-medencei tájegységeken vándorolva próbálja megfejteni e románok által ránk biggyesztett csúfnév eredetét. A tabudöngető bozgor című trilógiát a magyarországi bolti árnál(!) 20%-kal olcsóbban kínálja a Bookline.ro webáruház, mivel a sorozat legújabb része (Bozgor - Harmadik próbálkozás) nemrég látott napvilágot.

megismertem a magam életét, Isten és Jézus mellett, és hitben növekedtem. Emellett sokat neveltünk, viccelődtünk, játszottunk és kirándultunk. (Sándor László Loránd, Nyüved)

Azért szeretnék konfirmálni, hogy közelebb kerüljek Jézushoz. Megfogadjuk, hogy Jézus Krisztus követői leszünk. Hamar eltelt ez a két év, sok tanulással. Jól éreztem magam. (Zoltán Kinga, Nyüved)

A konfirmáció által Jézus követője szeretnék lenni. Ő az, aki biztat a konfirmációra. Jó volt együtt tanulni, bibliaórára és kátéórára járni. A kátéórán minden gondom elszállt. (Fülöp Sándor, Nyüved)

Konfirmáció Szentjánoson

Fehér virágokkal díszítve, ünnepi pompába öltözött május 4-én a biharszentjánosi református templom. Csomay Árpád lelkipásztor a Csel 8,26-39 alapján hirdetett ígét a konfirmandusoknak és a gyülekezetnek. Ahogyan az etióp kincstárnoknak is fordulópontra volt az életében az Úr angyalával

A biharszentjánosi gyülekezetben tíz ifjú tett esküt magyar református anyaszentegyháza mellett

való találkozás, akképpen jelent változást a konfirmáció a keresztyén ember életében.

A templomot megtöltő rokonok, barátok és a gyülekezet együtt figyelte a tíz konfirmáló fiatal. Hangosan válaszoltak a feltehető kérdésekre, majd kezüket a szívükre téve esküt tettek, hogy soha el nem hagyják magyar református anyaszentegyházukat. Ezt követően a lelkipásztor megáldotta őket és nemzeti imánkkal zárult az istentisztelet.

MÁTÉ KRISZTINA

Simó eképpen vall hiánypótló művéről:

Amikor hozzáláttam a trilógia megírásához, arra gondoltam, hogy az itt bemutatott sorsok, a vélt és valós helyzetek révén eljutok valamilyen révbe, és kulcsot adhatok az olvasó kezébe – talán magam is megnyugodhatok –, hogy az írásom révén ment előbb a világunk, hogy megtudhatunk további titkokat. Azt hittem, hogy érthetőbb lesz a külső és a nagyobb, valamint a belső, ám annál kedvesebb és kisebb haza is. Csalódnom kellett. És az Olvasót igencsak ki kell ábrándítanom – ha mindez már nem történt meg velem menetközben –, mert ezekből a történetekből nem derült ki semmi újdonság. Nincsen magyarázat a sorsunkra, és nem létezik semmilyen feloldozás. Élünk, itt, ilyenek, ennyik vagyunk... És leszünk. Legalább.

Bookline.ro

MAGYAR KÖNYVEK
OLCSÓBBAN

bookline.ro

Erdélyi és magyarországi
kiadványok legszélesebb
választéka a világhálón.
Új és antikvár példányok.

Rendeljen az interneten,
fizessen készpénzben

A Bookline Magyarország legnagyobb internetes könyvruházja, amely 2007 októberében tette meg első lépéseit Erdélyben és azóta töretlen népszerűségnek örvend az itteni magyarság körében. A hatalmas könyvválaszték mellett terjedelmes zene (CD) és film (DVD) kínálat is várja az érdeklődőket, de a www.bookline.ro-ról immár játékokat (makettek, társasjátékok), számítógépes szoftvereket (enciklopédiák, térképek, vírusirtók) és drogéria termékeket (gyógyhatású készítmények, bébickek, szépségápolás) is meg lehet rendelni.

A zökkenőmentes házhoz szállítást a GLS futárszolgálat biztosítja az ország egész területén.

TOLLVONÁS

Az Istenkeresés vágya

Egy néhány hónappal ezelőtti bibliáórán arról volt szó, hogy a legtöbb ember szeretne valami kapcsolatot találni Istennel. Felmerült a kérdés: Isten rejtőzik el előlünk, vagy mi nem keressük elég buzgón? Az alábbi keleti történet rámutat arra, hogy mi is hiányzik belőlünk.

Egy egyszerű ember elment a hinduk szent emberéhez kérésével: Szeretnék találkozni Istennel, mit kell tennem? Hogyan tapasztalhatnám meg Istent? A szent ember - jellemző módon - nem felelt, csendben medítált tovább. Mit volt mit tenni, hazament a kérdező, de másnap ismét felkereste a mestert, és ismét feltette a kérdést. Megint nem kapott választ. Harmadnap is elment, de ugyanúgy járt. Ez így folytatódott napokon, heteken keresztül, míg egyszer megszólalt a szent ember, és így válaszolt: Már látom, hogy igazán kitaroló vagy, és komolyan szeretnél találkozni Istennel. Gyere el a folyóhoz, fürdöjünk meg. Amikor belemertek a vízbe, a mester megragadta a tanítványt, és a víz alá nyomta. Erősen tartotta a víz alatt úgy, hogy a szegény ember kézzel-lábbal kapálózott. Néhány perc után elengedte a tanítványt, és meghagyta neki, hogy másnap jöjjön el újra a fügefafa alá. Mikor újra találkoztak, megkérdezte tőle: Miért kapálóztál úgy a víz alatt? Mire emberünk azt válaszolta, hogy levegő után kapkodott, mert anélkül megfulladt volna. A válasz így

hangzott: Látod, ha Isten után is így, mint a levegő után vágyódsz, akkor biztosan találkozol Istennel.

Az ószövetségi proféták is használták beszédek mellett a szemléltetést. Ezzel a műfajjal mutatja be nekünk a fenti történet, hogy mi kell ahhoz, hogy Istennel találkozzunk. Az a langyos reménység, ami az átlag emberekben él, nagyon kevés. Aki valóban és igazán szeretné meglátni Istent, annak szívében meg kell érlelődnie a kitaroló és mindig fontosabbnak, sürgősebbnek tűnik. Ha rendszeresen kioltjuk ezt a vágyat, előfordulhat, hogy ezután már nem is ébred fel.

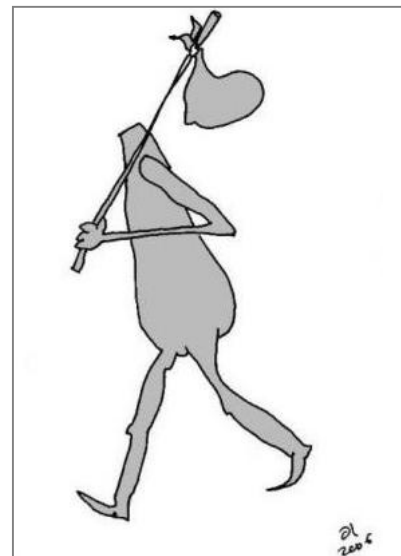
Valljuk be őszintén, az Istent kereső vágy, minden ember életében többször is felébred, de a legtöbb ember elnyomja magában. Valami más mindig fontosabbnak, sürgősebbnek tűnik. Ha rendszeresen kioltjuk ezt a vágyat, előfordulhat, hogy ezután már nem is ébred fel.

A Szentírás, Isten kijelentése, a fáradhatatlan és lankadhatatlan keresésre szólít. Az Ószövetség nagy profétája, Jeremiás által, így szól hozzánk Isten: „És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem. És megtaláltok engem, azt mondja az Úr.” (Jer 29,13-14)

BÁNYAI LÁSZLÓ

(A szerző református lelkipásztor)

FIRKA

Ballagás

A. L.

GONDOLATOK...

...A konfirmációról

A latin eredetű szó egyértelműen megerősítést jelent. E megerősítés tulajdonképeni és gyakorlati lényege: felhatalmazás a keresztséget követő második szentség (sákramentum) felvételének a gyakorlására.

Mivel a konfirmáció hitben való megerősödést kellene eredményezzen, elmondhatjuk, hogy ez nem igazán valósul meg abban az emberben, aki csak nagyon ritkán, vagy soha többé nem él az úrvacsora jegyeivel.

A lelkipásztor által megkonfirmált ifjút lekonfirmálnak tekintik, amit legtöbbször a legtöbb helyen nagykorúsításnak tekintenek: a lekonfirmált lány eladóvá válik, a fiú legénnyé. Így aztán nem egyéb, mint a „leánykodás”, nagylánykodás vagy „legénykedés” következik, annak minden belátható vagy beláthatatlan következményével. Nem a hitükben, hanem a nagykorúságukban erősödnek meg, nem a keresztyén szabadságot, hanem a pogányos (liberális) szabadságot gyakorolják.

Így csak – legjobb esetben – hagyományörző és nem hitvalló tagok lesznek az egyházban, de az is lehet, hogy a konfirmáció a számukra kikonfirmálás az egyházból és a gyülekezetből, aminek eredménye az, hogy sem hitben, sem vallás- sem pedig nemzetudatban nem beszélhetünk megerősödésről. Semmi keresztyénit sem valának és semmit sem vállalnak.

Mit fogadtak meg a szülők és keresztszülők, illetve a lekonfirmált?! Talán nem is emlékeznek rá.

M. B.

Örökség Népfőiskolai Tábor a Felvidéken

A Palóc Társaság 2008-ban tizenharmadik alkalommal rendezi meg a magyar östörténettel, az igaz magyar múlttal és a nemzeti kulturális örökséggel foglalkozó nyári művelődési tábort.

Az Örökség Népfőiskolai Tábor (ÖNT) műsora östörténetünk, gyökereink, származásunk igaz történelmi tényeken alapuló megismerését, nemzeti önismeretünk és önbecsülésünk elmélyítését szolgálja. Azt akarjuk elérni, hogy magyarságára megbecsülendő értéként tekintsen minden, a Kárpát-medencében élő és a nagyvilágban szétszóródott magyar, hogy ősi anyanyelvünket megőrizve, gondosan ápolva és korunkhoz mérten fejlesztve gazdagítsuk magyar nemzetünket és az emberiséget.

A XIII. Örökség Népfőiskolai Tábor 2008. július 7-12. között lesz a mátyusföldi Udvard (szlovák nevén: Dvory nad Zitavou) Összevont Középfőiskolája diákotthonában (Fő tér 2.). Elszállásolás négyágyas

szobákban, mosdó a folyosón található. Étkezés helyben, az iskola éttermében naponta háromszor (az első napon csak vacsora, az utolsó napon csak reggeli biztosított).

A XIII. ÖNT egész időtartamára szóló teljes részvételi díj 2 570 szlovák korona (ebből 350.- Sk a kirándulás). Kérjük a XIII. ÖNT műsora iránt érdeklődőket, hogy jelentkezzenek a Palóc Társaság elérhetőségei valamelyikén! Villámlevélcím: z.urban@palocarsasag.real-net.sk vagy levélcímén: 991 22 Olováry 132., Szlovákia, vagy telefonszámán: 00421.47/48 79 115.

A jelentkezéseket legkésőbb június 27-ig várjuk.

A Palóc Társaság szeretettel hívja és várja a XIII. Örökség Népfőiskolai Táborába a magyar történelem és a magyarságismeret iránt érdeklődő fiatalokat és felnőtteket, a diákokat és tanáraikat, a hölgyeket és az urakat a Kárpát-hazából és a nagyvilágból.

EMLÉKTÁBLÁT AVATTAK TILDY ZOLTÁNNAK. Emléktáblát avattak május 1-jén Tildy Zoltánnak, a Magyar Köztársaság volt elnökének Budapesten a Pollack Mihály téren. Az emléktáblát annak az épületnek a falán leplezték le, ahol az egykori köztársasági elnök 1946 és 1948 között élt és dolgozott. Avatóbeszédében Tókécs László püspök, EP-képviselő egyebek között arról beszélt, örül annak, hogy beállhat azoknak a sorába, akik lelkipásztorként politikai szerepet vállaltak. Tildy Zoltán (Losonc, 1889. november 18. – Budapest, 1961. augusztus 4.) lelkész, politikus, miniszterelnök, majd köztársasági elnök volt. 1917-ben lépett be a nagyatádi Szabó István vezette Gazdapártba, majd 1929-ben Nagy Ferencsel szervezte meg a Független Kisgazdapártot, amelynek 1945-től elnöke lett. 1945. november 15-től 1946. február 1-jéig miniszterelnök volt. 1946. február 1. és 1948. július 31. között köztársasági elnöki tisztséget töltött be.

TÖBB MINT FÉLEZER BIBLIAFORDÍTÁS VAN FOLYAMATBAN. Tavaly bemutatták az első teljes kriol nyelvre lefordított Bibliát. Ez az észak- ausztráliában használatos benszüllött nyelv első nyomtatott dokumentuma, ugyanakkor az első benszüllött nyelven megjelenő teljes bibliafordítás. A kriol mintegy 10 ezer ember anyanyelve. Kitérő lelkesedéssel fogadták, ugyancsak az elmúlt év folyamán, a chuj (San Mateo) nyelvre lefordított Bibliát Guatemalában. Szenegálban, harminc éves fordítói munkát követően, megjelent a

Biblia sér`eré-nyelvű kiadása; ezt a nyelvet 1,2 millió ember beszéli. A Bibliatársulatok jelenleg világszerte 564 fordítási projekten dolgoznak, melyek anyagi hátterét szinte kizárólag az egyházaktól, gyülekezetektől és magánemberektől érkező adományok biztosítják.

ANCA TIBOR

EGYHÁZMEGYEI KÓRUSTALÁLKOZÓ FELVIDÉKEN. Április 20-án, a Komáromi Református Egyházmegye IV. kórustalálkozója zsúfolásig megtelt a bátorkeszi református templom. A jelenlévőket Czinke Zsolt helyi lelkipásztor, és Rác Elemér esperes köszöntötte. A Bátorkeszi Református Énekhar szolgálatát után (a kórus tavaly októberben Nagyváradon is fellépett), melyet Szalay Katalin vezényelt, Süll Kinga egyházenész áhítata következett a 98. Zsoltár alapján. Ezt követően bemutatkoztak az egyházközségek énekharai, illetve fellépett a Selye Egyetem Református Teológiai Karának Énekara is, és két szomszédos egyházmegye is képviseltette magát. A kórustalálkozó templomi részét szeretetvendégség követte. A jelenlévők a találkozó végén abban is megegyeztek, hogy a következő esztendőben Érsekújvárral találkoznak.

CZINKE ZSOLT

A Bátorkeszi Református Énekhar tavaly októberben Nagyváradon is fellépett

KÓRUSTALÁLKOZÓT TARTOTTAK A ZILAHAI EGYHÁZMEGYÉBEN. Az április 20-i Cantate vasárnapon ezúttal a Szilágysámszon-i gyülekezet látta vendégül az évenként megrendezett találkozót. Bogdán Zsolt esperes igehirdetésében kiemelte: értékváltságban szenvedő világunkban szavainkkal, cselekedeteinkkel, éneklésünkkel

arról a Jézusról kell bizonyosságot tegyünk aki „tegnap és ma és örökké ugyanaz”. Ezt követően Diószád, Egrespatak, Magyargorosló, Mocsolya, Szilágycseh, Szilágypánit, Zilah-Belváros, Zilah-Liget és Szilágysámszon kórusai szolgáltak az általuk hozott énekekkel, kórusművekkel. Befejezésül a kórusvezetők átvették Pünkösti Apó egyházmegyei zenei előadótól a kórustalálkozó emléklapját. Szász Bálint Róbert, helyi lelkipásztor megköszönte a kórusok részvételét és a 96. Zsoltár 2. versével biztatott: „Énekeljétek az Úrnak, áldjátok az ő nevét; hirdessétek napról-napra az ő szabadítását”. Hála legyen Istennek, hogy együtt lehetünk és épülhettünk Igéje és az énekek által, valamint köszönet a szilágysámszoni gyülekezetnek, mely vendégszeretetével kényeztette a résztvevőket.

ANTAL ATTILA

GYÓGYÍTÓHÉT ARAD-MOSÓCZON, MÁJUS 26 ÉS 30 KÖZÖTT. „Jöjjetek mindnyájan énhozzám, kik megfáradtatok és megterheltetek és én megnyugosztalak titeket. (Mt 11,28). Gyülekezetünkben ismét gyógyítóhetet tartunk szenvedélybeteg (alkohol, drog, nikotin, depresszió, szerencsejátékok) számára, melyre minden érdeklődő és gyógyulni vágyó testvérünket, férfiakat és nőket szeretettel várunk. Testvérem! Ha gyógyulni akarsz ezekből a megkötöttségekből, ha szabad és nyugalmas életre vágyasz, jöjj el erre a gyógyítóhétre. Jézus vár és mi is várunk. Segíteni akarunk. Ha bátortalan vagy, szeretted közl bárki elkísérhet, aki az itt tanultak alapján segítségére lehet. Érdeklődni lehet a lelkesi hivatalban a 0257-218414-es és 0357-429274 telefonszámokon és levélben (Parohia Reformatá, Arad-Grădiște, str. A. Ivireanu, nr. 6.).

JÓZSA FERENCZ, LELEKPÁSZTOR

EGYHÁZI HÍREK A HIRKERESO.RO OLDALON. Rendszeresen szemlézi és külön listázza az erdélyi magyar történelmi egyházakhoz kapcsolódó cikkeket az www.hirkereso.ro oldal. A Hitélet rovatban megtalálhatóak az elmúlt tíz hónap összes egyházi vonatkozású információi. Az oldal mások mellett olyan speciális rovatokkal is rendelkezik, mint például az autonómiával kapcsolatos hírek linkjeinek a gyűjteménye.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Munkatársak: Antal Attila, Balázsné Kiss Csilla, Kurta Tótos Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro A terjesztés, a lelkesi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenczi Kertész Ábrahám nyomdájában.

TOLLVONÁS

FIRKA

.....
OLVASÓLÁMPA

PÁLYÁZAT

